

Bình Nhố nhố đang là thời đồ của những chuyện kỳ quặc, không gì ng ai.

Màn kịch cha truyền con nối kiểu triều đình phong kiến lại diễn ra, ông Kim Il Sung được coi là người khai sinh ra chế độ Dân chủ Nhân dân Triều Tiên truyền ngôi lãnh tụ tối cao cho con trai Kim Jong Il, và nay ông này lại chế độ nhố nhố sẽ thay ông làm lãnh tụ tối cao là con trai thời 3 m i 27 tu i, tên là Kim Jong Un.

Việc kỳ thố nhố trên là một chuyện khó thể tưởng tượng nổi thời kỳ 21, là một trò nhố nhăng của một nhà nôm c t nhố nhố là công sứ, là theo chủ nghĩa Mác – Lênin, tưởng là tiến đến của phe xã hội chủ nghĩa, do 2 đảng Cộng sản Liên Xô và Trung Quốc cầm đầu.

Thật ra cái tên, danh xưng của chế độ Cộng hòa Dân chủ Nhân dân đã không thích hợp, mang tính chất lừa bịp rõ ràng. Cộng hòa mà được tài, Dân chủ mà dân không mấy may có quyền, Nhân dân mà dân chủ là nô lệ kiểu mới.

Kỳ quái hơn nữa là ông bộ phong luôn cho ông con lên làm đại tướng 4 sao, trong khi chưa qua cấp lính tráng, học sĩ quan, sĩ quan cấp úy, tá, hay thi u tướng, trung tướng, thượng tướng, nghĩa là nhố nhố phát qua 12 bậc, mà không có một chiến công gì.

Cũng là do hiếm khi con bé con bộ bộ, một còn búng ra sữa, nghiễm nhiên thành ủy viên trung ương đảng Lao động Triều Tiên, và ngay sau đó là Phó chủ tịch Đảng ủy Quân sự trung ương, trong khi ông bộ của con ta là Chủ tịch.

Chuyện kỳ quái này càng kỳ nguy hiểm cho Bắc Triều Tiên, cho chế bán đảo Triều Tiên, cho châu Á và toàn thế giới, khi Bắc Triều Tiên nhố nhố khoe và dọa thiên hạ rằng họ đã thử bom hạt nhân và đang có sẵn loại vũ khí này trong tay.

Lại thêm một trò kỳ quái khác là ông Kim Jong Il phong luôn quân hàm Đại tướng 4 sao cho cô em gái là bà Kim Kyong Hui, 64 tuổi, ủy viên Bộ chính trị đảng Lao động, vốn phụ trách ngành công nghiệp.

Điều rất đáng chú ý là Bắc Triều Tiên là không khí càng căng thẳng vùng giới tuyến giáp Nam Triều Tiên và gần như thiết quân luật ở Bình Nhố nhố, cũng như biên giới bộ khóa chốt ở phía Bắc giáp với Trung Quốc và Nga, suốt từ khi chuyển bộ cho cuộc họp Đại hội đồng, 44 năm mới có một lần (tháng năm 1966). Họ lo sợ rằng những trò bịp bợm trên vấp phải sự phản ứng nghiêm, hay có thể dấy của nhân dân, quân đội, binh sĩ ...

Thật khó hình dung nhố nhố thế, tâm tư, suy nghĩ của người dân Bắc Triều Tiên ra sao trước những trò kỳ quái này, không gì ng ai trên đây. Trong cung đình, người ta đâu có không cho xuất hiện 2 con anh ruột của con út Kim Jong Un, vì ai cũng biết con của ông Kim Jong Il là Kim Jong Nam đã được ông chuyển trốn cách đây 5 năm, nhưng vì ông con này đã phạm tội, đi sang chơi Nhật Bản bằng hộ chiếu giả để tham quan khu Disneyland ở Tokyo, nên bộ bộ rầy la và cho ra rìa. Ba anh em ghen tị nhau với ngôi báu có thể làm lo n cung đình.

Nhân đây xin kể lại vài chuyện tôi từng tai nghe một thời trên đất Bắc Triều Tiên hồi 1988, khi

đến Bình Nhưỡng để cuộc họp quốc tế. Các nước không Liên kết trong 1 tuần lễ. Đây là một nước của những điếu cày đoán trái ngược.

Nhìn bên ngoài thoáng qua, Bình Nhưỡng sạch, đẹp, cửa, hoa, không rác, bụi, là thiên đường, không một thứ đồ nào khác sánh kịp. Toàn thành phố sinh đi học bằng xe bus, một chiếc xe đạp pha hoa màu, cửa sách, khăn quàng đỏ, sách vở bút nhà nước cấp phát; đường phố luôn có người quét dọn, lau chùi; tất cả cửa hàng đều mở cửa cho các doanh nghiệp, mua bằng tem phiếu. Khách sạn 95 tầng, không đồ đạc cao hơn Tháp ngà của Chuche – Triều Tiên – của ông Kim Il Sung, có thể lên thăm bằng thang máy.

Có những cuộc múa tập thể 2.000 nam, 2.000 nữ, giới trẻ của hàng nghìn tiên sa, những nàng với giàn nhạc giao hưởng 800 nhạc công, trong ánh sáng của 500 nghìn đèn chiếu đủ màu.

Các quan chức cấp cao có khu vực riêng, cửa hàng riêng. Xe trong khu dinh thự trung ương ra, có 2 xe mô tô hàng đầu là ủy viên trung ương, 4 xe hàng đầu là ủy viên Bộ chính trị, 6 xe là lãnh đạo, một người dân đưa người dân chân, cúi đầu, chờ cho đoàn xe đi qua mới được đi tiếp.

Một trò lạ bắt mắt khó quên là các xe bus công cộng, các máy thu thanh, truyền hình... dù là của Nhật, Đức, Pháp, Mỹ, Anh... mang nhãn hiệu các nước, đều bị gỡ ra, thay bằng nhãn Triều Tiên tuốt luốt, như Thiên Lý Mã, Bạch Đằng Sơn, Hoa Mẫu Đơn, Nhụy Vịt, Núi Kim Cương, Douthjé... Một kiểu ăn cắp tên sông suối, đồ vật biết là họ bắt tiền ra mua danh hiệu, có một thói quen để lộ ý le hã cho mình. Khách nước ngoài thấy vậy chỉ bật cười, và cười...

Ra khỏi các thành phố là nông thôn xơ xác, nhà đất thấp lã, nông dân trong mùa lúa nhai ruộng không có ruộng, dân đói khổ đói khổ trên đất. Một anh phiên dịch khi đi ra tại, nói lên sự thật: có trên đôi chân hàng chục vện, có khi hàng triệu; an ninh rình mò khắp; không được ăn nói, bắt mồi, vện chửi, anh chị em cũng phải cẩn thận giác nhau, giẫm mồi giẫm mồi, họ bắt mất là đi tù; ai cũng muốn trốn ra khỏi nước, nước nào cũng được.

Hầu hết các kiều thủ tiêu, trừ khi mang người lạ nhúng, sạch trốn, dù là bà Park Yong Ai, một công nhân của đường, dù là đội trưởng Kim Chang Bong từng là bộ trưởng quốc phòng, bí thư một tỉnh cùng cấp gia đình, hàng, bè bạn thân, không có tòa án, không có xét xử, cũng không có một dòng tin trên báo đài. Bí thư một tỉnh không viết tích, lý do, chỉ thấy không được nhấc chân nữa, không còn tin, như trên báo đài, thấy là tội hại, không một ai dám tò mò dò hỏi, thấy một, sẽ mang họ vào thân.

Số lượng, được các đất đến để tuyển tập và y. Cho nên Bắc Triều Tiên 22 triệu dân, có 25 vạn tù chính trị, trong 600 nhà tù khác nhau tập trung gian.

Bắc Triều Tiên là nước kín mít nhất. Toàn dân không ai có quyền đi đường; đó là một quốc gia.

Bắc Triều Tiên đang lên gân. Quân đội báo động. Một đội Cận vệ Đức biết nhóm bắt bớ và gia đình được tăng cường. Họ rất lo lắng ngáo ngáo tâm trí trong nô lệ, những cuộc đổ chính trị như có thể xảy ra. Gần trăm viên tướng già, trẻ, tài giỏi hay nghèo hèn, có thể lòng cúi rạp đầu vâng dạ 2 đội trưởng mới được phong một cách lạ kỳ, một phần và một

Cậu bé con, đang còn ỉn tởm quân sự! Họ không thể không cưỡi thỏ m, cay đắng, và lo.

Ai mà không lo, khi tin tức lọt ra cho biết bà đi thăm ông Kim Kyong Hui tính khí thất thất, thăm ông bệ vệ bệ vệ, một mặt đòi cưỡi ông Jang Song Thaek dù cho cha bà là ông Kim Il Sung không đồng ý, và cậu đi thăm ông Kim Jong Un đã ngỡ ngáo từ khi mới 7 tuổi, dám cầm lái chiếc xe Mercedes, biết nói chuyện từ khi lên mười, và hành động dè, chột nhột trung tâm thông tin truyền thông Berne – Thụy Sĩ, không sao kiếm được một nhân viên, chỉ qua truyền quân sự trong nước để nhận lon đi thăm. Cậu đi thăm trở lại thì giãi, xa và nay, lại chỉ có 2 sở thích, ăn sushi của Nhật và chơi games – trò chơi – trên computer. Mà game lý kỳ hớp hồn nhất là trò chiến tranh nhân trên máy.

Vì cớ gì sẽ xảy ra khi 2 cô cháu ruột đều là đi thăm, đều có quyên uy chiến tranh thì thất, đốt ngón tay trên nút bấm phóng tên lửa mang đều đến hết nhân, chữa sang Nhật, xuống Nam Triều Tiên hay theo hàng nào khác? Khi nói một câu gì đi, trong một cuộc kháng hoạn quốc tế? Nhảm nhí chiếc tàu Cheonan bị hàng ngang nhiên bị chìm vạ qua? Ai biết trước được.

Trò lạ bệ vệ cấp nhà nọc của một xã hội ngổn – hiên và còn là nước bị truy cập thông của đồng Cộng sản Việt Nam – thất sự của đồng nguy cơ chết ngộp hàng loạt.

Xin mời người chỉ có coi thất, thất.